

ROVARVERSEK

LADÁNYI ISTVÁN

(piciny bogaraim
mihez kösselek
egymáshoz kötöttelek
mihez kösselek benneteket
hogy megvalósuljatok)

1.

A lakásban újra megjelentek a rovarok.
Élünk itt együtt.
Mert zavarnak — irtom őket.
Nevüket nem tudom.
Ők sem az enyémet.
Semminek sincs neve.
Csak élünk együtt az emeleten.
Ők ismeretlen utakon másztak föl a földről.
Én a lépcsőn járok naponta.

2.

Egy megfagyott csótányt találok egy reggel a mélyhűtőben.
(Több hónapja már ennek, és még mindig.)
A hermetikusan tapadó ajtóban áll.
Napok óta várja, hogy elgörgessem róla a követ.
Kiveszem a csápjánál fogva, és a konyha kövére ejtem.
Nagyot koppan.
Mi történik velem, ha kiolvad?

3.

Egy rovar röppen be látókörömbe.
Néhány szememet vonzó kérdőjelet

rögzít
a levegőbe,
s mielőtt azonosíthatnám,
elszáll oda, ahol én már
nem láthatom.

4.
Egy méh van az asztalomon.
(Ezt fél éve írtam, és még mindig.)
Egy hete mozdulatlan a röpte.
Nem tudok mit kezdeni vele.
Énbelém halt bele.

Benne nyugszik az óda.

5.
Írnám a rekviemet.
Ma halott rovarokon taposok.
Hamisan szól a rekviem.
Hamis hangokat hallatnak lépteim a holtakon.
Így létezem.